Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

36 036 Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering in verband met het verbeteren van de bestrijding van heling, witwassen en de daaraan ten grondslag liggende vermogensdelicten

Nr. 25

GEWIJZIGD AMENDEMENT VAN DE LEDEN SNELLER EN DOBBE TER VERVANGING VAN DIE GEDRUKT ONDER NRS. 11 EN 21

Ontvangen 19 mei 2026

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

Na artikel III wordt een artikel ingevoegd, luidende;

ARTIKEL IIIA

1. Onze Minister van Justitie en Veiligheid zendt binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk.

2. Het verslag bevat in ieder geval een beoordeling van:

a. de mate waarin de wet heeft bijgedragen aan het verminderen van heling, witwassen en de daaraan ten grondslag liggende vermogensdelicten, waaronder een analyse van mogelijke verplaatsingseffecten en ontwijkings- en aanpassingsstrategieën;

b. de werking en het gebruik van het bestand, bedoeld in artikel 437, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht;

c. de werking van de voorziening, bedoeld in artikel 437ter, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, waaronder het aantal geregistreerde opkopers en de mate van naleving van de meldplicht;

d. de handhaving van de wet, waaronder het aantal controles, de geconstateerde overtredingen, de opgelegde sancties en de gevraagde capaciteit en inzet van politie en gemeenten;

e. de proportionaliteit en noodzakelijkheid van de verwerking van persoonsgegevens;

f. de effectiviteit van deze wet in relatie tot en in de samenhang met andere maatregelen ter bestrijding van heling en witwassen, in het bijzonder maatregelen samenhangend met wetten die toezien op verkoop via digitale platforms.

3. Het verslag wordt waar mogelijk gebaseerd op kwantitatieve gegevens en op kwalitatief onderzoek onder uitvoerders en gebruikers van het bestand en de voorziening.

kst-36036-25
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2026

Toelichting

In brede zin blijkt regelmatig dat onvolledige of ontoereikende evaluatiebepalingen, later de gedegen evaluatie van beleid bemoeilijken. De termijn is te kort, de bij te houden informatie onvoldoende uitgewerkt, of de organisaties waar de monitoring inzet van vraagt zijn niet expliciet gemaakt. Daarnaast lijken er in dit wetsvoorstel verplaatsingseffecten op de loer te liggen. Ook vraagt de handhaving van de wetswijziging inzet van organisaties die al onder druk staan, zoals de politie en gemeenten.

Om na inwerkingtreding van de wet deze mogelijke effecten gedegen te evalueren en als wetgever waar nodig bij te sturen, achten wij een beter gedefinieerde evaluatiebepaling, die aansluit bij de beleidstheorie, helpend en noodzakelijk.

Sneller
Dobbe